

[Aksel Larsen.]

Poul Sørensen gentager det her. Sandheden er den, at der i jern- og metalindustrien ved urafstemningen blev afgivet 45 606 ja-stemmer, men 56 759 nej-stemmer. Det er en forskel, ikke på 1 000, men på 11 000. Derefter har imidlertid de såkaldte kompetente forsamlinger suppleret stemmetallene op, og de afgav 11 305 ja mod 1 190 nej. Det var imidlertid ikke nok til at forvandle arbejdernes nej til et ja, og det var et lignende forhold i transportforbundene heller ikke.

Til overflod må det bemærkes — og jeg synes, disse ting må frem til oplysning for de ærede medlemmer af det høje ting, der ikke aner noget om dette — at i bygge- og anlægsgangene blev mæglingforslaget også forkastet af medlemmerne, nemlig med 41 870 nej mod 37 564 ja. Her stemte hovedbestyrelsesmedlemmerne imidlertid sådan, at dette nej-flertal ændredes til et ja.

Når man pukker på, at afstemningen samlet for alle grupper har givet et flertal af ja-stemmer, er det heller ikke rigtigt. I Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbund var der ved urafstemningen 56 365 ja, men 80 836 nej. Flertallet i den kompetente forsamling gik desværre mod medlemmernes mening og afgav 24 000 ja-stemmer og 12 000 nej-stemmer, men resultatet blev alligevel ifølge den officielle opgørelse 80 503 ja mod 93 240 nej.

Hvis man endelig vil have helheden med, blev der i alle grupper tilsammen ved urafstemning afgivet et flertal af nej-stemmer, nemlig 165 741 mod 164 908 ja. Må jeg så bede om, at man holder op med påstanden om, at arbejderne med flertal i alle grupper tilsammen har vedtaget mæglingforslagene. De blev forkastet.

Denne kendsgerning ændres ikke ved, at de kompetente forsamlinger lagde så mange ja-stemmer i puljen, at det officielle resultat, som man regner med, blev 222 000 ja-stemmer mod 186 000 nej-stemmer. At dette ikke har noget med demokrati at gøre, burde imidlertid alle anstændige mennesker kunne indse. Men det er sket i formel overensstemmelse med loven om mægling i arbejdsstridigheder, som siger, at hvis ikke mindst 75 pct. af de stemmeberettigede medlemmer har stemt, skal hovedledelserne supplere op. Sådanne afstem-

ningsregler har folketetinget kun lovfæstet for fagforeningerne, men ikke for andre organisationer, heller ikke for sig selv. For folketetinget har folketetinget lovfæstet, at blot halvdelen af dets medlemmer er til stede til at deltage i afstemningerne, er det tilstrækkeligt; herinde kræves der ikke 75 pct.s stemmedeltagelse, men det forlanger man for fagforeningerne. Hensigten er åbenbar, men den burde krydses af fagforbundenes hovedledelser, som, når de supplerer op, burde supplere op med en fordeling mellem ja og nej i samme forhold, som er konstateret ved medlemmernes urafstemning.

Det har endnu mindre med demokrati at gøre, det er oven i købet stridende mod gældende lov, hvis folketetinget nu skulle erklære den forkastelse af mæglingforslag, der er sket, for ugyldig. Hvilket påskud ville man bruge hertil? Jo, det har vi hørt: man vil bruge den påstand, at fædrelandet eller i det mindste valutaen er i alvorlig fare, og da vi alle er så at sige i samme båd, må samfundet — altså regering og folketing — forbyde strejkerne med øjeblikkelig virkning og tvinge arbejderne til at arbejde under de vilkår, de har forkastet. Det skulle altså kunne ruinere dette land, at der er et par eller nogle ugers arbejdskonflikt, og det skulle også kunne ruinere dette land, hvis 250 kr. blev fastsat som en mindsteudeløn, og hvis arbejdsugen blev forkortet med f. eks. en time!

Hvad er den egentlige mening bag denne tale? Det er den, at konflikten betyder meget alvorlige daglige tab for arbejdsgiverne, for jernindustriens kapitalister og for deres fæller i transporterhvervene, samt at navnlig transportstrejken ikke kan undgå at få ubehagelige følger for arbejdsgiverne i andre grupper end de to. For at redde arbejdsgiverne ud af denne situation, de har bragt sig selv i ved deres skandaløse trækken forhandlingerne i langdrag og deres kyniske, men vovelige nej-politik, ønsker man nu, at folketetinget skal rykke ud som redningskorps.

Tænk på den økonomiske konjunktur for dansk industri! Se på industriselskabernes regnskaber, deres overskud, deres afskrivninger, henlæggelser og dividendebetalinger! Så sandelig er der råd til at indrømme arbejderne mere, end man har